

2010.03.03

A Fővárosi Bíróság
mint másodfokú bíróság
41.Pf.641.035/2009/4. szám

I

2010 -08- 17

VÁROSI BÍRÓSÁG
RÁCKEVE

Érk.: 2011 JAN. 06

Érk. módja: postán / g, e-mailen / faxon
személyesen / e-mailen / faxon

P. 2.34.1/2009/34

Melléklet:

A Magyar Köztársaság nevében!

A Fővárosi Bíróság mint másodfokú bíróság a [redacted] ügyvéd [redacted]
Pilisszentiván, [redacted] által képviselt [redacted] ([redacted] Budapest,
[redacted] u. [redacted] szám) felperesnek

a Hitelintézeti Felszámoló Kht. mint a MÁV Biztosító Egyesület vagyonelszámolója
ügyintéző: [redacted] jogtanácsos által képviselt **MÁV Általános Biztosító
Egyesület** (1071 Budapest, Damjanich u. 11-15. szám) által képviselt I. rendű és a [redacted]
[redacted] által képviselt [redacted] ([redacted] Budapest, [redacted] u. 3
3. ép. B. lph. Fsz/2. Szám) II. rendű alperesek ellen **kártérítés** iránt a Pesti Központi
Kerületi Bíróság előtt folyamatba tett perében a 2009. évi június hó 17. napján
39.P.93.218/2008/15. sorszám alatt hozott ítélet ellen a felperes részéről 18-19. sorszám
alatt benyújtott fellebbezés folytán meghozta az következő

ÍTÉLETET

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy – 15 nap alatt -fizessen meg a II. rendű alperesnek 23.000.-
(Huszonháromezer)forint fellebbezési eljárási költséget, valamint az államnak felhívásra
45.100.-(Negyvenötezer-egyszáz)forint fellebbezési eljárási illetéket.

A felperes és az I. rendű alperes az ezt meghaladó fellebbezési eljárási költségét maga. a
le nem rótt csatlakozó fellebbezési eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

INDOKOLÁS

A felperes a 2006. május 28-án történt idegenhibás közúti balesetből eredő igényét érvényesítve 751.326.-forint és abból 690.000.-forint uránt 2008. augusztus 14-től 31.326.-forint után 2006. június 18-tól, míg 30.000.-forint után 2008. november 24-től a kifizetésig esedékessé váló törvényes kamat, valamint a perköltség megfizetésére kérte elsődlegesen az alperesek egyetemleges marasztalását, másodlagosan pedig az I. rendű és II. rendű alperes vagylagos kötelezését. Az alperesek a kereset elutasítását indítványozták. Az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte az I. rendű alperest, hogy fizessen meg a felperesnek képviselője útján 690.000.-forintot és annak 2008. augusztus 14-től a kifizetésig esedékessé váló törvényes mértékű kamatát, 125.208.-forint perköltséget. A keresetet ezt meghaladóan elutasította és a felperest az I. rendű alperesnek 10.000.-forint, a II. rendű-alperesnek 45.000.-forint perköltség és az államnak 7.000.-forint illeték megfizetésére kötelezte. Megállapította, hogy az azt meghaladó illetéket az állam viseli. A tényállásban rögzítette, hogy a baleset a kárleírás szerint következett be úgy, hogy a károkozó a vizes úton megcsúszva a felperesnek a menetirány szerinti bal oldalon a járdán parkoló gépkocsijába ütközött, s azt a kerítésnek lökte. Felhívta a Ptk. 346. § (1) bekezdését 339. § (1) bekezdését és a 190/2004.(VI.8.) Kormányrendeletet, valamint a Ptk. 355. § (1), (4) bekezdését.

Megállapította, hogy a felperesi jármű szabálytalanul parkolt, megszegve a KRESZ 40. § (8) bekezdését, de az nem alap a felperes balesetben való közrehatásának megállapítására. A felperesnek nem kellett azzal számolnia, hogy ezzel veszélyhelyzetet idéz elő. A II. rendű alperes nem vitatta a balesetért való felelősségét. Azonban érvényes kötelező felelősségbiztosítással rendelkezett. Így az ő helytállási kötelezettsége nem állapítható meg a R. 7. § (1) bekezdése s 8. § (1) bekezdése alapján. Ezért sem egyetemlegesen, sem vagylagosan nem marasztalható. A kár mértékére a műszaki szakértő véleményét elfogadta. Megállapította, hogy a baleset után több mint két évvel történt kárfelvételkor a kárleírással össze nem egyeztethető sérülést nem rögzítettek. Így a szakértői vélemény is megalapozott. Miután a felperes késlekedett a kár bejelentéssel, szállítási és tárolási költség nem illetheti, azt magának kell viselnie. Így a gépkocsiban keletkezett kár megtérítésére kötelezte az I. rendű alperest.

Az ítélet ellen a felperes fellebbezett az I. rendű alperes csatlakozó fellebbezésessel élt. A felperes az elsőfokú ítélet megváltoztatásával az alpereseket egyetemlegesen a keresete szerint kérte marasztalni. Ennek megfelelően a marasztalási összeget 751.326.-forintban kérte megállapítani, a keresetben rögzített kamattételek megítélését is indítványozva. Másodlagosan az alperesek vagylagos marasztalását kérte azzal, hogy a II. rendű alperes akkor legyen köteles teljesíteni, amennyiben az igény az I. rendű alperestől nem hajtható be. Harmadlagosan az I. rendű alperes kötelezése mellett a II. rendű alperes felelősségének megállapítását kérte. Kifejtette, hogy a szállítási költséget már 2006. június 18-án kifizette, a szállításra szükség volt, így tudta a járművet megővni. A kárbejelentéstől 2008. augusztus 14-től, szeptember 15-ig a roncsot Simon Attilánál

tárolta, s csak az alperes nyilatkozata után tudott intézkedni annak értékesítésére. A Ptk. 559. § alapján a felelősségbiztosítóval szembeni fellépés csak lehetőség, de nem kötelezettség. Miután az I. rendű alperes teljesítőképessége kérdéses, a II. rendű alperestől is igényelheti a kára megtérítését.

Az I. rendű alperes csatlakozó fellebbezésében az elsőfokú ítélet megváltoztatásával a kereset elutasítását kérte. Kiemelte, hogy a műszaki szakértő négy évvel a baleset után adott véleményt. A felperes is KRESZ szabályt szegett, szabálytalanul parkolt, ami alap a Ptk. 340. § (1) bekezdés alkalmazására. A felperes, illetve a II. rendű alperes a kárbejelentéssel jelentősen késlekedett, így lényeges körülmények váltak kideríthetetlenné. A baleset és a sérülések közti okozati összefüggés már nem tárható fel.

A II. rendű alperes ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte.

A fellebbezés és a csatlakozó fellebbezés nem megalapozott.

A másodfokú bíróság az elsőfokú ítélet indokolását annyiban pontosítja, hogy a Ptk. 346. § (1) bekezdés 339. § (1) bekezdése felhívását mellőzi, s miután a felperesi jármű parkolt, a Ptk. 345. § (1) bekezdését hívja fel. A II. rendű alperes balesetért való felelőssége sem a jelen kívüli kárrendezési eljárásban, sem a jelen perben nem volt vitás, így a felperes harmadlagos, megállapításra irányuló fellebbezése nem értelmezhető. A Pp. 123. § alkalmazásának feltételei nem állnak fenn. A kármegosztás tekintetében is helyes az elsőfokú bíróság álláspontja. A felperes szabálytalanul parkolt, de ez nem áll okozati összefüggésben a bekövetkezett kárral. A balesetet kizárólag a II. rendű alperes KRESZ szabályszegése okozta, abban a felperes közrehatása nem állapítható meg.

Helytálló az elsőfokú bíróság döntése a szállítási és tárolási költség tekintetében is. A jelen esetben ezek nem tekinthetőek a Ptk. 355. § (4) bekezdése szerinti indokolt és szükséges kiadásnak. Mindkettő azért merült fel, mert a felperes indokolatlanul késlekedett a kárbejelentéssel. Ennél fogva ezen kártételek nem háríthatóak át az I. rendű alperesre.

A gépkocsi kár vonatkozásában előterjesztett csatlakozó fellebbezés szintén nem megalapozott. A gépkocsi baleseti sérülései a hosszú idő eltelté ellenére is azonosíthatóak voltak. A kárfelvétel azonosíthatatlan sérülést, más kárt nem jeleztek. A sérüléseket a műszaki szakértő is azonosította a kárleirással. Az elsőfokú bíróság a káriratokat és a szakértői véleményt – melyek a felperes előadását alátámasztották a baleseti mechanizmusra – helytállóan, a Pp. 206. § (1) bekezdése szerint mérlegelte.

Ugyancsak helytálló az elsőfokú bíróság azon megállapítása, miszerint a II. rendű alperes, mint a jármű üzembentartója, a 190/2004.(VI.8.) Kormányrendelet 8. § (1) bekezdése alapján nem marasztalható. A jelen esetben – figyelemmel a Ptk. 567. § (3) bekezdésre is – a kártérítési felelősség és az azzal kapcsolatos helytállási kötelezettség elkülönül. A II. rendű alperes a baleset időpontjában érvényes kötelező felelősségbiztosítással rendelkezett, így csak a felelősségbiztosító kötelezhető, helytállásra. Ennek megfelelően az alperesek egyetemleges marasztalásának lehetősége

A Fővárosi Bíróság
mint másodfokú bíróság
41.Pf.641.035/2009/4. szám

4

fel sem merül a II. rendű alperessel szembeni elutasítás szintén megalapozott.
A kifejtettekre figyelemmel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta. s a Pp. 78. § (1) bekezdése, illetve a felperes és az I. rendű alperes viszonylatában a Pp. 81. § (1) bekezdése, a 32/2003.(VIII.22.) IM. rendelet a 6. § (1) bekezdése, az 1986. évi VI. 26. számú Rendelet 13. § (2) bekezdése, az Itv. 5. § (1) bekezdés d) pont és 53. § (1) bekezdése alapján rendelkezett a fellebbezési eljárási költség viselésétől.

Budapest, 2010. július 8.

dr. Somfai János s.k.
a tanács elnöke

dr. Béres Balázs s.k.
előadó bíró

dr. Fodor Judit s.k.
bíró

A kiadmány hiteletül:

